

B&OI som arrangør – hva lyktes vi med på NM ultralang

NM ultralang (eller NM lang som det het i gamle dager) er den store kraftprøven i utvalget av NM-øvelser. Få kommer seg gjennom her uten å kjenne ubehaget med en kropp som nærmer seg stadiet der det begynner å bli lite karbohydrater igjen. En må basere sin fremdrift på fettforbrenning. Det er ikke like effektivt og farta må ned, mye ned. Hodet fungerer heller ikke optimalt i en slik situasjon og dønn slitne løpere bommer gjerne mer enn vanlig i tillegg. Mange av gjengangerne på NM's resultatlister frykter derfor akkurat denne distansen. De synes ikke de er godt nok trent, eller de frykter for konsekvensene for påfølgende konkurranser ved å stille opp for så å gå på en smell. Slik har det stort sett alltid vært. Deltakelsen i NM-ultralang er normalt betydelig lavere enn i NM-lang og mellom. Noen ganger har også NM-ultralang blitt arrangert uten at de beste løperne deltar. Hvis arrangementet får få deltakere og stort fravær av de beste får det fort et B-preg. Dette var ei utfordring som også B&OI som arrangør stod ovenfor. Ei sentral utfordring var å gjøre arrangementet interessant både for de beste og for mange. Året før var det under 20 deltakere i dameklassen. Tynne saker. Kunne det bli ennå færre når det ble langt å reise?

En annen utfordring var å få blest om arrangementet. Vi ønsket mer publikum på arena enn bare arrangørstaben. Aktuelle målgrupper å få med var alle lokale o-løpere, tilreisende ledere/foreldre/kompiser (menigheten) og folk fra Bodø med litt mer perifert forhold til orientering. Tur-o-ere var en slik gruppe som kanskje kunne lokkes til arena. Med publikum på arena som ønsket å følge med på utviklingen underveis måtte vi også legge lista høyt i forhold til løpende resultatservice. Dette var ikke noe vi hadde vært vant med fra tidligere arrangement der det som oftest ikke kreves så mye oppdateringer av mellomtider. NM-ultralang er et langdrygt arrangement. Hvis en ikke lyktes med god speaker og resultatservice underveis så ville tilskuere fort miste interessen for det som foregår.

Selvsagt var det utfordringer knyttet til det sportslige med kart/terreng/løyper. Dette var imidlertid ting vi var vant med å håndtere. Vi hadde et godt egnet terreng, en dyktig løypelegger (Carl Henrik Bjørseth) og en dyktig og samvittighetsfull synfarer (Håvard Berg). Dette hadde vi kontroll på. Dette kunne vi. Om vi lyktes med de andre utfordringene visste i ikke når vi søkte om arrangementet.

Når det gjaldt deltakelsen så ble vårt arrangement en ubetinget suksess. Deltakelsen var større enn på mange år. I dameklassen var den kanskje større enn noen gang. Flaks eller et resultat av målrettede tiltak? Svaret er vel litt begge deler. Flaksen er at Nord-Norge har et ry på seg å ha flott o-terreng. NM ultra hadde vært arrangert i landsdelen flere ganger tidligere og disse løpene har bidratt til mange ville tilbake til landsdelen å løpe og gjerne under et ultralang-NM. I fint terreng er det ei mindre

pine å gå på en sprekk enn i rufsete østnorsk skog. Vi utnyttet også dette så godt det lot seg gjøre med å reklamere for arrangementet og flott o-terreng på forhånd. I tillegg til selve NM-arrangementet arrangerte vi o-løp for alle aldersklasser dagen før (mellomdistanse ved Saltstraumen) og samtidig med NM på NM-arenaen. Valget av Saltstraumen på lørdag var ikke tilfeldig. Saltstraumen er et spennende reisemål også for norske o-løpere, og kunne gi noen en ekstra grunn til å prioritere NM-ultra akkurat i 2004. Når det i tillegg var o-løp der dagen før NM var det mulig å få mye mer ut av helga enn bare et NM. De fleste deltakerne i Saltstraumen var lokale utøvere som ikke deltok i NM men det var faktisk en god del NM-løpere som tok løpet som trening til dagen etterpå.

Det var noen av de beste navnene som glimret med sitt fravær. Det var selvsagt skuffende men vi oppfattet ikke at det hadde med oss å gjøre. De hadde rett og slett valgt å ikke prioritere NM ultralang det året av hensyn til helheten i sesongplanleggingen. De kanskje største profilene den gang, Bjørnar Valstad og Hanne Staff, stilte derimot og bidro til et høyt nivå.

Når det gjaldt blest om arrangementet (publikum/pressedekning) så ble også det bra. Oppslutningen om 2-dagers-løpet blant lokale løpere var bra. De støttet opp og fulgte med som publikum etter at de hadde gjennomført sine egne løp. Vi tror også 2-dagers-løpet bidro til at det var mange deltakere sørfra som kunne løpe selv samt få med seg NM som publikum. Vi gjorde også en vri med tur-o dette året. Vi hadde lagt inn en tur-o-runde med start på parkeringa ved Kålhuskrysset og mål ved arena på Kålhus gård. Der kunne de få kjenne på NM-stemninga og heie på løpere som var innom arenapassering og på vei mot mål. Idéen viste seg å være god. Takket være ideelle værforhold og godt med omtale i media var det mange som tok turen. Kanskje et sted mellom 50 og 100. Men det var et par detaljer med dette som ikke ble helt bra. Det ene var at vi glemte av å ha en person klar med klippetang slik at de som hadde tatt med seg tur-o-kortet for å få poeng for turen faktisk fikk det. Det var litt misnøye med dette. Det andre var at vi burde prøvd å fått folk til å ta turen litt senere på dagen. Mange kom tidlig, faktisk flere før NM hadde startet. Det var rimelig sjanseløst å holde mange av disse i ånde gjennom et helt NM-ultralang med rekordmange deltakere, 3 minutt startintervall og 2,5 timers vinnertid.

Vi hadde lagt lista høyt ved valg av speaker. Asgeir Moberg ble leid inn. Den gang fantes ikke online-poster. Mellomtider var derfor avhengig av postmannskaper som meldt fra via telefon eller annet sambandsutstyr. Asgeirs speakertjeneste skulle bli tidenes beste ved hjelp av SMS-er fra skogen som skulle gi direkte passeringstider inn på hans PC. Jan Kåre Vatne fra Mo OK hadde utviklet noe her som var testet ut på mindre løp tidligere. Dette skulle gi speaker mye raskere data og samtidig være mannskapsbesparende. Resultatet ble ikke som forventet. SMS-varslingene brøt mer

eller mindre sammen etter hvert som det kom passeringer på flere og flere passeringposter. Tidene kom til dels ikke og noen tider ble helt feil. Til slutt nyttet det ikke å stole på noe annet enn arenapassering og måltid. Dette bidro nok til at flere som faktisk var interessert i følge med arrangementet helt til slutt, valgt å dra hjem. Uten løpende resultatservice blir det for langvarig for bare passe interesserte tilskuere.

I etterpåklokskapens ånd burde vi kanskje hatt en beredskap og en plan B om SMS-teknologien skulle feile. Det hadde nok både speaker og publikum satt pris på. I dag er det helt andre tekniske løsninger som bidrar til resultatservice. Den store forskjellen er online poster og resultatservice samt at det er proffer som i stor grad håndterer dette. Utstyr og programvare er utprøvd. Det synes derfor å være liten risiko for at resultatservicen svikter underveis. Samtidig ser vi at det faktisk skjer noen ganger. Da blir det fort en nedtur å være publikum. En bør derfor ikke ta det for gitt at teknologien fungerer optimalt hele tiden. Beredskap og plan B for funksjonsfeil tror jeg er viktig å ha også for NM-uka i 2016.

Utøverne merket lite til akkurat dette i 2004. De storkoste seg i det flotte terrenget og flere ble så blendet av den flotte utsikten at de glemte å orientere. Ingen klaget på kartet, meg bekjent. Løypelegger fikk mye skryt, til og med av enkelte ikke-navngitte veteraner som har lav list for å klage. Jeg tror vi lyktes å skape et arrangement som ble husket med positivt fortegn av alle deltakerne. Kanskje kan dette bidra til å løfte deltakelsen i 2016. Mange av deltakerne fra den gang er fortsatt aktive selv eller klubbledere som motiverer nye generasjoner.

Vi var kanskje ikke så flinke som vi burde være med å fordele arbeidsbyrden som følger med et slikt arrangement. Det var flere personer som måtte jobbe så hardt den helga at det ble mer slit enn moro. Jeg håper vi klarer å få tak i nok folk og fordele ansvar på en slik måte at vi unngår for mye av det i 2016.

Skrevet av Arild Hegreberg